

по обыкновеней путь самодвижно, за да донесать человекомъ дни и ноци вкупѣ сосъ чинное премѣненіе четырехъ временъ годишнихъ.

Аполонъ соблечень отъ сичкія свои зари, понудисе да стане пастырь и да варди стада на царя Адмита. Онъ свиреше со свирку, и сичкіи друзи пастыри доходяха подъ сѣнку брестовъ по край единъ быстръ изворъ да слушать неговыя пѣсни. До тога они бѣха живеяли единъ дивъ и скотскій животъ; не знаеха друго нѣщо само да пасать овцы свои, да ги стрижать, да ги доять и да сырать сырене: сичко поле прилячаше на одну грозну пустыню.

Абіе Аполонъ показа на сички оныя пастыри искусства сосъ кои имъ сотвори сладокъ животъ. Онъ пѣше сичкія цвѣтія сосъ кои се Пролѣтъ вѣнчава и украшава, миризму кою изливать и зеленину коя се ражда подъ нихъ. Послѣ пѣше свѣтлія ноци лѣтны, въ кои зефиры прохладять человеки, и роса землю поросува. Онъ мѣшаше въ пѣсни свои златый плодъ сосъ кой есенъ возмездява трудъ земледѣлцевъ, и зимное упокоеніе, въ кое насмѣянніи юноши играютъ околъ огня. На послѣдокъ представляше темныя дубравы кои покрывать планины, и дубокіи долове гдѣ воды съ безчисленны возвращенія, гледашесе какъ играютъ между веселыя ливады. Сосъ таковъ образъ показа онъ пастыремъ колку е сладко да живетъ нѣкой на село, кога знае да искуси влачителныя наслажденія простаго естества.

Заеднаждъ се видѣха пастыри со свои свирки пощастливи и отъ самыхъ царей; чистіи и свѣтліи Сластолюбія оставаха позлатенныя царски дома и